

F. t. l. om krigsmateriel m.v.

Til § 12

Bestemmelsen svarer med nogle tekniske ændringer til den gældende lovs § 6, stk. 1.

Til § 13

Bestemmelsen er en udbygning af den gældende lovs § 7. Den årlige afgift skal dække Justitsministeriets udgifter ved behandlingen af ansøgninger om tilladelser efter denne lov samt udgifterne ved våbenkontrollens tilsyn.

Til § 14

Efter den gældende lovs § 9, stk. 2, kan justitsministeren bestemme, at virksomheder, der udelukkende fremstiller sprængstoffer eller krudt, eller som kun i ringe omfang fremstiller krigsmateriel, undtages fra lovens bestemmelser. Virksomheder, der har dispensation, er således helt undtaget fra loven, herunder også fra reglerne om tilsyn af våbenkontrollen. I praksis har man navnlig givet dispensationer til virksomheder, hvis produktion er af ringe omfang. Disse dispensationer er i almindelighed udformet således, at Justitsministeriet har mulighed for at følge med i, at produktionerne fortsat har et ringe omfang.

Efter den gældende lov kan der kun gives dispensation fra loven til fremstilling af krudt og sprængstoffer og til virksomheder, der fremstiller krigsmateriel i ringe omfang. Efter forarbejderne til loven er der ved fremstilling af krudt og sprængstoffer tænkt på fremstilling til civil brug. I øvrigt kan der som nævnt kun dispenseres, hvis fremstillingen af krigsmateriel er af ringe omfang. I praksis har man ved administrationen af denne regel taget udgangspunkt i, om virksomhedens produktion af krigsmateriel er af forholdsvis beskedent omfang. I andre tilfælde skal der indhentes tilladelse, uanset hvilken karakter produktionen har. Således kræves der tilladelse til at udføre mindre delprocesser, f.eks. maling eller varmebehandling af genstande, der skal indgå i krigsmateriel. Dette gælder også selv om de pågældende genstande ikke i sig selv er syndeligt avancerede i teknisk henseende. Virksomheder, der kun udfører disse underordnede delprocesser, har ikke en sådan forbindelse med produktionen, at der ad denne vej kan fremstilles noget, der fremstår som krigsmateriel i sædvanlig forstand.

Forslagets § 14 åbner derfor mulighed for, at virksomheder, der alene beskæftiger sig med underordnede delprocesser, også kan opnå dispensation. Samtidig indebærer forslaget, at en dispensation alene betyder, at virksomheden undtages fra bestemmelsen i §§ 2-7, det vil navnlig sige kravet om tilladelse efter

§ 2 og kapital- og ledelseskravene, mens virksomheden principielt er omfattet af Statens Våbenkontrol. Det er dog ikke meningen med denne ændring, at virksomheder, der får dispensation, skal underkastes et lige så intensivt tilsyn, som andre virksomheder, men det forekommer rigtigt at åbne mulighed for, at våbenkontrollen kan foretage nærmere undersøgelser, hvis der er særlig anledning hertil.

Ved anvendelsen af § 14, stk. 1, nr. 3, vil der blive lagt vægt på, om delprocessen er et mindre led i den samlede produktion, og om delprocessen efter sin karakter også foretages på civile komponenter, f.eks. sprøjtemaling og varmebehandling. Endvidere vil der blive lagt vægt på karakteren af den komponent, som processerne foretages på.

Til § 15

Bestemmelserne indeholder lovens straffebestemmelser.

Til § 16

Der henvises til de almindelige bemærkninger til lovforslagets § 1.

Ifølge folketings beslutningens pkt. 4 skal der ikke knyttes nogen form for rettighedstab eller sanktioner i øvrigt efter arbejdsløshedsforsikringsloven ved nægtelse af at medvirke til udvikling og produktion af krigsmateriel.

Det foreslås som konsekvens heraf i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., at indsætte en bestemmelse om, at medlemmer af en arbejdsløhedskasse ikke mister dagpengereetten, hvis de undlader at overtage eller ophører med arbejde i den omhandlede situation.

Det bemærkes, at der allerede i arbejdsløshedsforsikringslovens § 63, stk. 6, er hjemmel til administrativt at fastsætte en regel om, at et medlem ikke får karantæne ved at undlade at overtage et arbejde eller ophøre med at arbejde med udvikling og produktion af krigsmateriel.

Ændringsforslagene i nr. 2 og 3 er en konsekvens af, at der indsættes et nyt stk. 3.

Da afgørelser om retten til dagpenge træffes af arbejdsløhedskasserne, der er private foreninger og således ikke er omfattet af forvaltningsloven, og da der i den gældende arbejdsløshedsforsikringslov ikke er regler om tavshedspligt, foreslås i nr. 4 en ny bestemmelse, hvorefter direktøren for arbejdsløshedsforsikringen kan fastsætte strafsanktionerede regler om tavshedspligt for så vidt angår medarbejdere ved arbejdsløhedskasser angående oplysninger om, hvorvidt en virksomhed fremstiller krigsmateriel.